

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

04 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

judecători – Cobzac Elena și Țurcan Anatolie,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de condamnatul Pleșca Vasile, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 26 septembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Pleșca Vasile Xxxxx, născut la Xxxxx,
originar și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei :

1. Prima instanță : 30.05.2019 - 08.07.2019;
2. Instanța de apel : 15.08.2019 - 26.09.2020;
3. Instanța de recurs ordinar : 05.12.2019 - 04.03.2020.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 08 iulie 2019, Pleșca Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin. (1) Cod penal, și în baza legii numite cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, art.79 Cod penal i-a fost stabilit pedeapsa sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul societății, fără anularea dreptului de a conduce mijlocul de transport.

2. Prin sentința nominalizată s-a constatat, că Pleșca Vasile la data de 11 mai 2019 în jurul orelor 20:25 , fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, încălcând normele Regulamentului circulației rutiere în vigoare, și anume art. 14 lit. a), potrivit căruia conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul dacă a consumat băuturi alcoolice, dispunând de permis de conducere pe numele său cu numărul Xxxxx din 14.09.2011, eliberat de către oficiu Xxxxx, cu categoriile de vehicule admise „B”, conducea mijlocul de transport de model „Xxxxx” cu numărul de înmatriculare XXXXX, pe str. G Vieru , s. Carabetovca , r-nul Basarabeasca, fiind stopat de către colaboratorul de poliție a INP a IGP a MAI în persoana lui Tatar Stepan și Gaucenov Andrei. În urma verificării actelor de către colaboratorul de poliției a INP, s-a stabilit faptul că Pleșca Vasile dispune de permis de conducere a mijloacelor de transport cu categoriile de vehicul admise la momentul respectiv, totodată în urma discuției duse cu conducătorul mijlocului de transport Pleșca Vasile, acesta a fost suspectat la consumul de băuturi alcoolice, fiind supus verificării la întrebuintărea băuturilor

alcoolice cu aparatul de model „Drager-alcotest”, în urma cărui fapt s-a stabilit că ultimul avea concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat - 0.47 mg/l de alcool, ce se consideră conform prevederilor art.134¹² Cod penal, stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Astfel, prin acțiunile sale Pleșca Vasile a comis infracțiunea prevăzută de art.264¹ alin. (1) Cod penal, conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, procurorul în procuratura raionului Basarabeasca, Nicolai Levandovski a depus recurs în termen, prin care a solicitat, casarea parțială a sentinței Judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 08 iulie 2019, emisă în privința lui Pleșca Vasile, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Pleșca Vasile să-i fie stabilită pedeapsa în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. (f.d.79)

În susținerea recursului înaintat, s-a indicat că, instanța de judecată just a stabilit circumstanțele cauzei și corect a calificat fapta inculpatului în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal, însă neîntemeiat a aplicat prevederile art.79 alin.(1) Cod penal, aplicându-i pedeapsa principală sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, fără a-i aplica pedeapsa complementară obligatorie sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Astfel, a considerat că, sentința instanței de fond urmează a fi parțial casată în partea stabilirii pedepsei penale, din următoarele considerente:

Așadar, pentru aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege instanța de judecată a reținut că inculpatul Pleșca Vasile a recunoscut vinovăția în săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, căința sinceră, prezența în acțiunile acestuia a circumstanțelor atenuante excepționale și lipsa celor agravante, la locul de trai se caracterizează pozitiv, are la întreținere pe soția care suferă de boală cronică.

În conformitate cu prevederile art.79 alin. (1) Cod penal, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie.

A considerat, că în cadrul examinării cauzei nu au fost stabilite careva circumstanțe excepționale, legate cu circumstanțe, care sunt prevăzute în art.79 alin. (1) Cod penal.

Astfel, a conchis că în cazul menținerii sentinței instanței de fond, nu s-ar asigura scopul pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului, respectiv acesta ar putea comite alte fapte antisociale, inclusiv infracțiuni din aceeași categorie, continuând să conducă în stare de ebrietate alcoolică, considerînd că instanța de judecată a pronunțat o pedeapsă prea blândă, de aceea sentința urmează a fi casată în partea cu privire la pedeapsa penală aplicată.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 26 septembrie 2019 a fost admis recursul declarat de procurorul-șef al Procuraturii raionului Basarabeasca, Nicolai Levandovski.

S-a casat sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 08 iulie 2019 în privința inculpatului Pleșca Vasile învinuit de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, în partea stabilirii pedepsei cu pronunțarea unei noi hotărîri în această parte prin care s-a aplicat lui Pleșca Vasile în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal pedeapsa sub formă de 160 (una sută șaizeci) ore de muncă neremunerată în folosul comunității cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

5. Pentru a decide astfel, instanța de recurs a constatat că, la pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept ale speței, situația de fapt reținută de instanța de fond corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate obiectiv, încadrându-se just acțiunile inculpatului Pleșca Vasile în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, conform semnelor calificative conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Colegiul a stabilit că, recurentul consideră sentința neîntemeiată numai în partea stabilirii pedepsei, astfel în privința calificării acțiunilor inculpatului Pleșca Vasile în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, instanța de recurs nu s-a expus, întrucât cauza a fost examinată în ordinea procedurii simplificate de judecare a cauzei în baza probelor administrate în faza urmăririi penale conform art. 364¹ Cod de procedură penală, conform cererii inculpatului (f.d.65), acceptate în baza încheierii protocolare emise la 08.07.2019. (f.d.68)

Analizând materialele speței, în raport cu normele relevante la caz, Colegiul penal a constatat că instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, n-a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce a condiționat concluzia că instanța de recurs nu este în drept de a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Totodată, Colegiul a considerat că urmează a fi reținute argumentele din recursul acuzatorului de stat că, la stabilirea măsurii și mărimii pedepsei în privința inculpatului, în vederea corectării și reeducării, instanța de fond neîntemeiat a aplicat prevederile art. 79 Cod penal, eliberând inculpatul Pleșca Vasile de pedeapsa

complementară obligatorie, privind privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, inculpatul fiind sancționat doar cu muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 ore.

Din sentința contestată s-a stabilit că Pleșca Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin. (1) Cod penal, conform indicilor - conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către el la 11 mai 2019.

Colegiul a menționat că sancțiunea alin. (1) art. 264¹ Cod penal, prevede pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

La stabilirea pedepsei inculpatului Pleșca Vasile instanța de fond a ținut cont de faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune ușoară, în ședința de judecată acesta a solicitat păstrarea permisului de conducere și reieșind din cumulul circumstanțelor atenuante și agravante stabilite în speță a considerat oportun de stabilit această pedeapsă inculpatului, care se caracterizează exclusiv pozitiv la locul de trai.

Cu referire la pedeapsa complementară obligatorie - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, instanța de fond a reținut prevederile alin. (1) art.79 Cod penal și a luat în considerație că inculpatul Pleșca Vasile anterior nu a fost condamnat și a fost atras la răspunderi contravenționale, la fel, are la întreținere soție, care suferă de o maladie cronică - Gonoartroză bilaterală deformantă, Radiculopatie lombară cu dereglarea de mers și necesită frecvent să fie transportată pentru investigații și consultații la specialist (certificatul medical nr. 116 din 04.07.2019) (f.d.66)

Totodată, instanța de judecată a indicat că circumstanțele atenuante stabilite în acțiunile lui Pleșca Vasile sunt următoarele: recunoașterea vinovăției și căința sinceră.

Astfel, coroborând circumstanțele în cauză supra cu prevederile art.79 alin.(1) Cod penal, instanța de fond a ajuns la concluzia de a le considera excepționale și echitabilă neaplicarea față de inculpatul Pleșca Vasile a pedepsei complimentare sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Colegiul judiciar a considerat fondat argumentul procurorului precum că recunoașterea vinovăției de către inculpat, căința sinceră nu pot fi reținute ca circumstanțe atenuante excepționale, iar cât privește prezența la îngrijirea lui a soției cu o maladie cronică instanța de recurs a considerat că aceste circumstanțe nu pot fi puse la baza aplicării prevederilor art. 79 Cod penal. Or, este posibilă deplasarea soției la investigații și consultații la specialist cu ajutorul altui transport, deci acestea nicidecum nu pot fi reținute ca circumstanțe atenuante excepționale.

Din sentința pronunțată instanța de recurs a stabilit că instanța de fond în cadrul examinării cauzei nu a constatat circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obisnuită a lor ori a personalității inculpatului, incorect apreciind unele circumstanțe drept excepționale.

Mai mult decât atât, nici în instanța de recurs nu au fost constatate asemenea circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului, în vederea aprecierii lor ca excepționale.

Instanța de recurs a indicat faptul că, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii comise de inculpatul Pleșca Vasile și prevăzute la art. 264¹ alin. (1) Cod penal, aceasta se clasifică ca fiind una ușoară potrivit art. 16 alin. (2) Cod penal.

În aceeași ordine de idei, Colegiul a menționat, că recunoașterea vinovăției de către inculpat în condițiile examinării cauzei conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, nu constituie o circumstanță atenuantă și respectiv, nu poate fi apreciată ca excepțională, deoarece în așa caz el deja beneficiază de reducerea pedepsei potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Cu toate acestea, referitor la argumentele recurentului cu privire la necesitatea casării parțiale a sentinței emise de instanța de fond din 08 iulie 2019 din motivul blândeții excesive a acesteia, instanța de recurs a reiterat că acestea sunt întemeiate, deoarece din cele menționate supra aplicarea art. 79 Cod penal nu ar duce la atingerea scopului constatat de legislația penală cu privire la restabilirea echității sociale, corijarea inculpatului, cât și prevenirea de comitere a noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și din partea altor persoane fizice.

În acest context, argumentele instanței de fond privind faptul că inculpatul Pleșca Vasile și-a recunoscut vina integral asupra faptei comise, a solicitat examinarea cauzei în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, are ocupație, se caracterizează pozitiv la locul de trai, prezența în acțiunile lui a circumstanțelor atenuante, lipsa celor agravante nu au fost reținute de instanța de recurs ca fiind suficiente pentru aplicarea prevederilor art. 79 alin. (1) Cod penal.

Instanța de recurs, în urma studierii minuțioase a materialelor cauzei, în special a revendicării eliberate pe numele lui Pleșca Vasile, (f.d.40) a reținut că el anterior nu a comis infracțiuni și într-adevăr nu sunt stabilite probe ce confirmă săvârșirea contravențiilor de către inculpat, însă acest fapt are importanță la caracterizarea personalității inculpatului Pleșca Vasile, respectiv Colegiul a considerat că instanța de fond nefondat a ajuns la concluzia ne aplicării pedepsei complementare obligatorii față de inculpatul în cauză.

Colegiul judiciar a reiterat că, neaplicarea pedepsei complementare obligatorii în privința lui Pleșca Vasile nu va duce la atingerea scopului Legii penale, care are menirea de a apăra, împotriva infracțiunilor, persoana, drepturile și libertățile acesteia, precum și întreaga ordine de drept, cât și prevenirea de noi infracțiuni.

În consecință, reieșind din circumstanțele indicate, instanța de recurs a considerat, că pedeapsa stabilită inculpatului în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, trebuie să corespundă prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, adică să fie motivată, individualizată

și aplicată în limitele prevăzute de lege, iar hotărârea atacată nu conține motive clare și temeinice pe care se întemeiază soluția.

Cât privește pedeapsa aplicată lui Pleșca Vasile, Colegiul a conchis că instanța de fond la stabilirea acesteia a dat deplină eficiență criteriilor de individualizare a pedepsei stabilite, făcând o corectă individualizare a pedepsei penale (categorie și quantum) cu referire la inculpat și i-a stabilit o categorie și măsură de pedeapsă prevăzute de lege, reieșind din prevederile art. 10 alin. (1) Cod penal, neconstatându-se temei de casare a sentinței în această parte.

În rest dispozițiile sentinței au fost reținute.

6. La 15 noiembrie 2019 decizia instanței de recurs este atacată cu recurs în anulare de către condamnatul Pleșca Vasile, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie menținută sentința primei instanțe.

În cererea sa recurentul a invocat următoarele:

- în instanța de judecată condamnatul a prezentat certificate care dovedesc clar că el este unicul întreținător al soției sale, care suferă de o boală a picioarelor. Datorită acestui fapt practic de 2 ori pe luna el trebuie să o transporteze la spital în Chișinău sau Comrat deoarece în raion nu au medici de specialitate;

- aceste circumstanțe de către prima instanță au fost luate în considerație, mai mult ele au fost recunoscute drept circumstanțe excepționale care ar fi putut înlesni aplicarea în privința lui a prevederilor art. 79 Cod penal;

- or, dacă instanța de apel lua în considerație ca el a comis o infracțiune ușoară, pentru prima dată, pe parcursul examinării cauzei penale el a recunoscut vina, sincer s-a căit în cele comise, a conștientizat gravitatea acesteia, personalitatea lui și anume că se caracterizează pozitiv, faptul ca are la întreținere pe soția sa și privarea de dreptul de conducere indirect se răsfrânge și asupra acesteia. Consecințele privării de permis în raport cu circumstanțele excepționale stabilite supra sunt disproportionale în raport cu pericolul social provocat de către dînsul prin infracțiunea comisă;

- instanța de apel nu a luat în considerație argumentele inculpatului și a apărătorului mult înainte de a se retrage în camera de deliberare a afirmat că legea din start prevede anularea permisului pentru a se asigura ca pentru viitor condamnatul nu va mai comite o astfel de infracțiune.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și a motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. Conform art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se consideră încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea

Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Dar, conform art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe motivele prevăzute în art. 453 Cod de procedură penală. Potrivit art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă conținutul și motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Totodată, în pofida acestor prevederi legale, cu toate că recurentul a făcut referire la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, fără a fi descris, în recursul vizat nu sunt invocate circumstanțe concrete, considerate a fi un viciu fundamental, raportate la circumstanțele de fapt și de drept conținute în hotărârile contestate, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, la jurisprudența națională și a CtEDO, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârile atacate, astfel încât acestea să obțină natura unui viciu fundamental capabil să genereze temeiul desființării hotărârii irevocabile atacate, omițându-se totalmente indicarea unor concrete erori de drept la capitolul dat (*pct. 6. din decizie*).

Astfel, recursul în anulare, conform argumentelor reproduse la pct. 6. din decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele și probele cauzei.

Însă, potrivit art. 27 alin. (1), 448 Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei.

Deci, activitatea privind aprecierea sau reaprecierea probelor și a circumstanțelor cauzei, este o competență și prerogativă legală a instanței judecătorești, și invocarea în cadrul unui recurs în anulare doar a aprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este una lipsită de orice suport juridic, și nu constituie în sine un viciu fundamental de natură să afecteze o hotărâre irevocabilă.

Circumstanțele nominalizate relevă că, în raport cu motivele invocate de recurent, instanțele nu au comis erori de drept de natura unui viciu fundamental, și că recursul în anulare este unul vădit neîntemeiat (*pct. 5., 6., 7. din decizie*).

Conform art. 456, 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului în anulare, dacă se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, dat fiind că este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 456 alin. (1), (2), 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul Pleșca Vasile, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 26 septembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Pleșca Vasile Xxxxxx**, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **04 martie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie